

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Den lov, vi behandler, hedder finanslov for 1990. Den hedder ikke finanslov for 1990-93. Spørgsmålet om, hvad der skal stå i finansloven for 1991, vil blive drøftet allerede i det tidlige forår 1990, og i den forbindelse vil regeringen også søge at fastholde målet på 11.000 pladser over 5 år.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Det er hr. Behnkes bemærkninger om, at nu falder skattetrykket, der får mig på talerstolen igen.

Jeg synes, man skal være meget opmærksom på, at man bruger en ganske bestemt metode til at beregne skattetrykket. Det er nogle ganske bestemte former for skatter og afgifter, der indgår i den beregning.

Hvis man så letter statens indtægter eller flytter nogle indtægter fra det område, der indregnes i skattetryksberegningen, over på nogle områder, der ikke indregnes, falder det formelle skattetryk, men befolkningen betaler nøjagtig det samme, nøjagtig det samme.

Hvis man forhøjer gebyret for at få pas eller andre ting – noget, der står som negative udgifter på Justitsministeriets konto – så er det ikke et skattetryk, men det er en udgift for befolkningen nøjagtig på samme måde.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Hr. Skrumsager Skau spurgte, om det ikke var meningen, at vi skulle styrke konkurrenceevnen, om ikke det var det, der skulle til. Jo, men arbejdskraftens kvalifikationer er da en meget væsentlig del af dansk erhvervslivs konkurrenceevne. Faktisk er grunden til, at vi er i stand til at opretholde så højt et velfærdsniveau her i landet, at vi er i stand til at betale så relativt høje lønninger sammenlignet med andre lande osv., da arbejdskraftens kvalifikationer, og det er da noget, vi skal værne om og styrke.

Hr. Skrumsager Skau siger så, at det kan ikke nytte noget at skubbe på; man skal lade fuglene forrest i trækket trække det hele, og så skal de nok ordne det. Det her drejer sig jo om fremsyn. Jeg ved godt, det kan være usædvanligt for partiet Venstre, men det drejer sig faktisk om

fremsyn. Det drejer sig om, at vi skal sikre de kvalifikationer, som erhvervslivet får brug for i morgen, ikke dem, de har brug for i dag, men dem, de har brug for i morgen og om ét år og om 5 år. Vi skal være foran udviklingen. Det er det ene.

Det andet er, at det at uddanne arbejdskraften faktisk betyder, at risikoen for arbejdsløshed mindskes. Vi kan se det meget tydeligt i statistikkerne. Den tunge arbejdsløshed ligger i de ufaglærte grupper. Så under alle omstændigheder mener jeg, det er bedre at få opkvalificeret vores arbejdskraft.

Hr. Henning Andersen hæftede sig ved, at budgetredegørelsen lovede 272.000 arbejdsløse i gennemsnit næste år, og det skulle være en forbedring. Jeg vil sige, at så er forbedringen i hvert fald så lille, at den ikke er til at få øje på, for gennemsnittet for arbejdsløsheden i 1989 er jo 270.000, og når man så lover 272.000 næste år, er forbedringen ikke til at få øje på for mig. Vi kan snakke om, at det ændrer sig i løbet af året, men nogen stor gevinst kan jeg altså ikke se ud af de tal.

Så er der til sidst hr. Behnke, som glædede sig over, at Fremskridtspartiet ultimativt havde stået fast på, at skattetrykket skulle ned, og så var man ligeglad med budgetunderskuddet. Se, det er jo en herlig måde at lave politik på. Hvis man kan underbudgettere tilstrækkelig stort, kan man jo altid få skattetrykket ned, hvis man bare lader være med at betale de udgifter, man har. Og hvis det er den nye købmandsfilosofi, Fremskridtspartiet er gået ind på, så siger jeg velbekomme!

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg har indtegnet to korte bemærkninger, og så går vi til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Ministeren forklarede, at de 11.000 også vil stå som et løfte på næste års finanslov for en 5-årig periode, og så er jeg nødt til at spørge: Er det den samme 5-årige periode, vi snakker om, eller sådan en rullende 5-års-periode?

Jeg vil gå ud fra, at vi taler om perioden 1990-94. Så må man jo for det første konstatere, at når man lover at skaffe 11.000 arbejdspladser, var det, der stod på det oprindelige finanslovsforslag for 1990, svagt. Det er nu skåret